

עפ"ג 12914/08/14 - גרמאי ברא גרמדין, מטעם הסנגוריה הציבורית נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 12914-08-14 גרמדין נ' מדינת ישראל

לפני כב' השופטת גילה כנפי-שטייניץ

כב' השופט ד"ר יגאל מרזל

כב' השופט אריה רומנוב

בעניין:

גרמאי ברא גרמדין

ע"י ב"כ עו"ד דני בר דוד

מטעם הסנגוריה הציבורית

המערער

נגד

מדינת ישראל

ע"י פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

המשיבה

פסק-דין

1. לפנינו ערעור על גזר דינו מיום 19.6.14 של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת ש' לארי-בבלי) שניתן בת.פ. 13-09-36852.
2. נגד המערער, נתין אריתריאה, הוגש כתב אישום (מתוקן, שלא במסגרת הסדר) בו יוחסה לו עבירה של חבלה חמורה. על פי כתב האישום, ביום 12.9.13 בשעה 06.00 או בסמוך לכך שהה המערער בפאב ברחוב יפו 19 בירושלים כשהוא בגילופין. באותן הנסיבות, המערער התבקש על ידי אחד מעובדי המקום (המתלונן) וע"י בעלת המקום לעזוב את המקום, אשר עמד לקראת סגירה. או אז החל המערער לדפוק על אחד השולחנות במקום ולקלל את השניים. בהמשך, המתלונן הלך אל עבר דלת הכניסה של המקום, המערער אחז בחולצתו, דחף אותו אל עבר ארון חשמל, הצמידו אליו, והחל לחבוט ולסטור בפניו באמצעות אגרופיו וידיו מספר פעמים. כתוצאה מחבטות אלה נגרמו למתלונן חתך בגבה השמאלית שהצריך תפירה, וכן נשברו בפיו של המתלונן 2 שיניים קדמיות, ו-5 שיניים אחוריות "התניידו" באופן כזה שהצריך את קשירתן.
3. ביום 28.11.13 הודה המערער בעובדות כתב האישום (המתוקן), תוך שנוספה לתיאור העובדות דלעיל עובדה מוסכמת נוספת והיא שהמתלונן תפס בחולצתו של המערער על מנת להוציאו מהפאב. על יסוד זאת הרשיע בית משפט קמא את המערער במיחוס לו בכתב האישום. לבקשת ב"כ המערער, הורה בית משפט קמא על הפנייתו של המערער אל הממונה על עבודות השירות לשם קבלת חוות דעת בעניינו. יודגש, כי בית משפט קמא ציין במפורש בהחלטתו, כי אין בהפנייתו של המערער אל הממונה משום הבעת עמדה כלשהי באשר לעונש שיוטל על המערער בסופו של יום.

4. בחוות דעתו של הממונה מיום 11.6.14 צוין, כי המערער אינו מתאים לריצוי עונש מאסר בעבודות שירות, וזאת בעיקר על רקע העובדה שאין ברשותו של המערער - שהוא, כאמור, נתין אריתריאה - אישור שהייה בתוקף בישראל.
5. ביום 19.6.14 התקיימה ישיבת הטיעונים לעונש בבית משפט קמא, במסגרתה הגיש ב"כ המערער פרוטוקול ישיבת "סולחה" שנערכה בין המערער לבין המתלונן בגדרה שילם המערער למתלונן סך של 6,728 ₪ בגין הנזקים שנגרמו לו כתוצאה מהאירוע. המתלונן אף העיד ואישר את נכונות המופיע בפרוטוקול. לאחר שהצדדים טענו לעונש גזר בית משפט קמא על המערער את העונשים הבאים: 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל (בניכוי תקופת מעצרו), ומאסר מותנה.
6. במסגרת הערעור שלפנינו טוען ב"כ המערער, כי בקובעו את מתחם הענישה בעניינינו (הנע בין מאסר בן מספר חודשים לבין 3 שנות מאסר) לא הבהיר בית משפט קמא כי הרף התחתון של המתחם ניתן לריצוי גם בדרך של עבודות שירות, והוא עותר לכך שבית משפט זה יקבע כן. עוד טוען ב"כ המערער, כי טעה בית משפט קמא משלא נתן את המשקל הראוי, לשיטתו, לשיקולים הבאים לקולא בעניינינו של המערער: הליך ה"סולחה" שהתקיים בין המערער לבין המתלונן שבמסגרתו פיצה המערער את המתלונן בסכום משמעותי; החשש כי בסיום תקופת ריצוי עונש המאסר שהוטל עליו יישלח המערער למשמורת, וזאת לנוכח העובדה שהוא נתין אריתריאה שאישור שהייה שלו בישראל לא חודש, ובהתחשב בנהלי הרשויות הרלבנטיות במקרים מעין זה. בהקשר זה טוען ב"כ המערער, כי ישנה חשיבות רבה למהות העונש שיוטל על המערער בכל הנוגע להחלטה שתתקבל בענייניו של המערער על ידי הרשויות לאחר שיסיים לרצות את עונשו; הטענה כי משפחתו של המערער המתגוררת במדינת מוצאו תלויה בכספי עבודתו, וכי כליאתו עלולה לפגוע במשפחה פגיעה אנושה מבחינה כלכלית; העובדה כי המערער שהה במעצר "ממש" במשך חודש ו-19 ימים ומאז נמצא במעצר בית מלא; לקיחת האחריות מצדו של המערער על המעשה והודאתו; והעובדה שהמערער נעדר עבר פלילי. עוד טוען ב"כ המערער, כי הממונה על עבודות השירות הטעה את בית משפט קמא בכך שציין בחוות דעתו כי בשל מעמדו של המערער, אשר אינו מחזיק באשרת שהייה בישראל, לא ניתן למצוא לו מקום השמה מתאים, וכי מדובר באפליה אסורה בין שוהים בלתי חוקיים לבין אזרחי ישראל. ב"כ המערער מפנה לפסיקה בתמיכה לעמדתו. עוד טוען ב"כ המערער בהקשר זה, כי הגם שבית משפט קמא ציין במפורש בהחלטתו להפנות את המערער אל הממונה על עבודות השירות כי אין בכך כדי להביע עמדה באשר לעונש שיוטל בסופו של יום, הרי שיש בהפניה זו אל הממונה כדי ליצור אצל המערער ציפייה שהעונש שייגזר עליו לא יכלול מאסר בפועל. על יסוד כל האמור עותר ב"כ המערער לכך שבית משפט זה יורה על קיצור תקופת המאסר שהוטלה על המערער ויאפשר לו לרצותה בדרך של עבודות שירות. לחילופין, עותר ב"כ המערער לקיצור תקופת המאסר באופן ממשי.
7. ב"כ המשיבה טוענת מנגד, כי יש לדחות את הערעור. ב"כ המשיבה מדגישה את חומרת המעשה ואת הפגיעה הגופנית המשמעותית שנגרמה למתלונן. עוד טוענת ב"כ המשיבה, כי הנתונים לקולא אותם ציין ב"כ המערער הובאו בחשבון ובצורה ראויה על ידי בית משפט קמא במסגרת העונש שהוטל על המערער. ב"כ המשיבה טוענת עוד, כי דווקא בהתחשב במעמדו של המערער בישראל, ניתן היה לצפות לכך שיתנהג כאדם שומר חוק ולא יפר אותו. ב"כ המשיבה הפנתה לפסיקה בתמיכה לטענותיה.
8. לאחר ששמענו את טענות הצדדים ושקלנו בדבר, הגענו לכלל מסקנה שדין הערעור להידחות. לא מצאנו כי נפל פגם בגזר דינו של בית משפט קמא אשר מצדיק את התערבותה של ערכאת הערעור. המעשה אותו ביצע

המערער הוא מעשה חמור, אשר גרם לנזק משמעותי למתלונן, כמתואר בכתב האישום המתוקן. מדובר במעשה אלימות קשה, שנעשה במקום בילוי על ידי אדם שהיה בגילופין. מעשים מסוג זה מחייבים תגובה עונשית הולמת. בהתייחס לטענת ב"כ המערער ולפיה בשליחתו של המערער אל הממונה על עבודות השירות היה כדי ליצור אצלו ציפייה כי העונש שייגזר עליו לא יכלול מאסר בפועל, הרי שטענה זו יש לדחות. הטעם לכך הוא, כפי שציין ב"כ המערער בעצמו, שבהחלטתו של בית משפט קמא מיום 28.11.13 להפנות את המערער אל הממונה, ציין בית המשפט במפורש (ובאותיות מודגשות, כמופיע בפרוטוקול), כי אין בשליחתו של המערער לממונה משום הבעת עמדה לעניין העונש אשר יוטל על המערער בסופו של יום. ברי, כי במצב דברים זה לא יכולה להישמע טענת ההסתמכות אותה העלה ב"כ המערער. אשר לטענת ב"כ המערער ולפיה היה על בית משפט קמא לציין במפורש כי הרף התחתון של מתחם הענישה אותו קבע יכול לכלול גם מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, הרי שאנו סבורים כי אין צורך להידרש לטענה ולפסיקה אליה הפנה ב"כ המערער, וזאת מהטעם שמקובלת עלינו קביעתו של בית משפט קמא ולפיה בנסיבותיו של המקרה שלפנינו העונש הראוי הוא עונש של מאסר לריצוי בפועל ולא בדרך של עבודות שירות. מאותו טעם איננו רואים גם צורך להידרש לטענת ב"כ המערער כי בהודעתו של הממונה על עבודות השירות, ולפיה בשל מעמדו של המערער בישראל לא ניתן למצוא עבורו מקום השמה, יש משום אפליה אסורה בין שוהים בלתי חוקיים לבין אזרחי ישראל. כאמור, אנו סבורים כי נסיבותיו של מקרה זה, וללא קשר לשאלת מעמדו של המערער בישראל, מצדיקות ענישה בדרך של מאסר בפועל ולא בדרך של עבודות שירות. אכן, איננו מתעלמים מהנסיבות והשיקולים לקולא אותם מנה ב"כ המערער, ואולם אנו סבורים כי בעונש אותו גזר בית משפט השלום על המערער, ניתן להם ביטוי. סיכומו של דבר, אנו סבורים כי העונש אותו גזר בית משפט קמא על המערער אינו מצדיק את התערבותה של ערכאת הערעור, ועל כן החלטנו לדחות את הערעור.

9. סוף דבר. הערעור נדחה. המערער יתייצב לריצוי עונשו ביום 23.11.14 בשעה 09.00 בימ"ר ניצן. על המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס. טלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

ניתן היום, כ"ט תשרי תשע"ה, 23 אוקטובר 2014, במעמד המערער ובא כוחו, וב"כ המשיבה.

אריה רומנוב, שופט

**ד"ר יגאל מרזל,
שופט**

**גילה כנפי שטייניץ,
שופטת**